

[Svend Aage Jensen]

tilstedeværelse i Gaza og på Cypern – og det er godt. Og når FN ønsker vor aktive deltagelse i det tidligere Jugoslavien som følge af den tragiske borgerkrig i Bosnien, hvor den muslimske befolkningsgruppe er på randen af enten at blive udryddet eller at blive fordrevet, så deltager vi naturligvis både i den humanitære del af opgaven med at sikre befolkningen de nødvendige fornødenheder og i den del, der går ud på at fastholde de såkaldte »safe areas«, i hvilke de muslimske bosniere kan leve i fred i fremtiden.

Det er en vanskelig opgave, som er yderligere vanskeliggjort som følge af gentagne aftalebrud de stridende parter imellem. Den seneste udvikling tyder på, at den totale omklamring af Sarajevo nu er hørt op med serbernes tilbagetrækning fra de sidst erobrede bjergtoppe, som det er overladt til FN at kontrollere, fordi serberne ønsker at undgå truslen om bombardement fra NATO-styrkernes side. Det vil imidlertid også betyde, at det fremover vil være vanskeligt for det muslimske forsvar at få forsyninger frem til fortsat forsvar af byen. Til fortsat beskyttelse af de sikre områder har FN ønsket, at der yderligere stilles 7.600 UNPROFOR-soldater til rådighed.

CD finder, at det er en god beslutning, at denne forøgelse kommer til at omfatte en integreret fællesnordisk styrke, i hvilken Danmark stiller med en kampvognseskadron og det nødvendige forsyningsmandskab etc.

Der skal ikke herske tvivl om, at CD ser med megen alvor på den risiko for den enkelte soldat, der kan være forbundet med et sådant engagement, men skal området sikres for alle tre befolkningsgrupper, er hjælpen nødvendig, en hjælp, som vi ikke kan afstå fra at give – trods risikoen. Tidligere i historien har andre ofret sig for os for at sikre vor frihed. Nu har vi en situation i Europa, hvor også Danmark bliver anmodet om bistand, en situation, som vi ikke kan afvise vedkommer os. Skal de tusinder af flygtninge fra Bosnien – også dem, der er i Danmark – have mulighed for at vende tilbage, og det skal de, så skal FN's aktion i det tidligere Jugoslavien lykkes. I modsat fald får det øvrige Europa et praktisk problem af dimensioner ud over det samvittighedsmæssige.

Med hensyn til frivillighedsprincippet er CD af den opfattelse – ligesom Venstres og De Konservatives ordførere også har givet udtryk

for det – at det er meget betænkeligt at overlade ansvaret for deltagelse i den fællesnordiske enhed i Jugoslavien til den enkelte og dennes familie. Det kan medføre et helt urimeligt samvittighedsproblem at få pålagt et sådant ansvar, som burde ligge hos forsvarskommandoen efter retningslinier afstukket af regeringen og Folketinget, som må påtage sig det politiske ansvar.

CD støtter det forslag, som regeringen har fremsat.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er blot en kommentar til hr. Peter Duetoft, som ikke kan nære sig, hver gang – og det sker jo tit – Fremskridtspartiet ikke har en holdning, som ligger tæt på hr. Peter Duetofts.

Jeg vil godt slå fast, at i en sådan sag er man ikke ude på at fiske stemmer; i en sådan sag er man indstillet på at give sin mening til kende, således som vi er indkaldt for at gøre det her i dag.

Og vi mener, at det ligger utrolig langt uden for dansk forsvars naturlige opgaver at føre landkrig flere tusinde kilometer væk fra Danmark. Det er ikke det, vi mener med vores forsvarspolitik. Vi synes, at formålet må være at beskytte medlemslandene mod aggression. Men Serbien og Kroatien er ikke i kamp mod NATO's medlemslande.

Det internationale samfund kan jo i stedet samle kræfterne om at påvirke parterne til forhandlingsløsninger, yde nødforsyninger og hjælpe med genopbygningen, når krigen forhåbentlig finder sin afslutning.

Vi ønsker ikke at medvirke til dette forslag. Og det er en lige så alvorlig sag for Fremskridtspartiet, som det er for hr. Peter Duetoft og hr. Peter Duetofts parti og resten af regeringen og resten af Folketinget. Det må jeg understrege. Jeg synes, det var noget af en fejlurdering, hr. Peter Duetoft kom med.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Det er blevet sagt før i dag, at det at bryde belejringer er krig, og at det, den danske regering opfordrer Folketinget til i dag, er at gå ud i krig mod et fremmed land. Hvis ikke det var tilfældet, var vi ikke blevet indkaldt efter grundlovens § 19, stk. 2, hvor der står: